

Sygn. akt III AUa 846/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Teresa Czekaj (spr.)
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz
Protokolant: st.sekr.sądowy Urszula Goluch-Nikanowicz	

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2012 r. w Lublinie

sprawy J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o odsetki

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 10 lipca 2012 r. sygn. akt VIII U 1788/12

zmienia częściowo zaskarżony wyrok w ten sposób, że datę początkową prawa do odsetek ustala na dzień 1 września 2008 roku.

III AUa 846/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 stycznia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. W. prawa do odsetek, wskazując w uzasadnieniu, że prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 października 2011 roku wpłynął do organu rentowego w dniu 15 listopada 2011 roku. Na tej podstawie organ rentowy, decyzją z dnia 5 grudnia 2011 roku przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 1 sierpnia 2008 roku i dokonał wypłaty za okres od 1 sierpnia 2008 roku do dnia 30 listopada 2011 roku, zatem został zachowany ustawowy termin 30 dni na wydanie decyzji.

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawca wniósł o jej zmianę i ustalenie prawa do odsetek od dnia 1 sierpnia 2008 roku do dnia zapłaty.

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2012 roku Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżoną decyzję i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z tytułu opóźnienia w wypłacie świadczenia na rzecz J. W. ustawowe odsetki od dnia 1 sierpnia 2008 roku do dnia zapłaty.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i ich ocenie prawnej:

Wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego J. W. złożył 31 lipca 2008 roku.

Decyzją z dnia 9 września 2008 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia wskazując, że na wymagany 40 letni okres ubezpieczenia udowodnił 39 lat, 2 miesiące i 12 dni.

Wskutek odwołania wnioskodawcy Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 28 lipca 2011 roku zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił J. W. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 31 lipca 2008 roku. Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 26 października 2011 roku zmienił wyrok Sądu Okręgowego w części dotyczącej daty początkowej ustalając ją na dzień 1 sierpnia 2008 roku.

Sąd Apelacyjny potwierdził, że ze świadectw pracy za okres zatrudnienia wnioskodawcy za granicą, znajdujących się w aktach ZUS, jednoznacznie wynika, że po zakończeniu prac na budowach eksportowych, wnioskodawca wykorzystywał urlopy wypoczynkowe, które podlegają wliczeniu do stażu pracy.

Zdaniem Sądu Okręgowego z treści art. 85 ust 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że organ rentowy jest zobowiązany do wypłacenia wnioskodawcy odsetek, gdyż przyznał i wypłacił świadczenie z opóźnieniem. Dokumentacja jaką dysponował ZUS w chwili wydania decyzji o odmowie prawa do świadczenia przedemerytalnego była wystarczająca do przyznania prawa do tego świadczenia.

Sąd Okręgowy przytoczył treść art. 118 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), zgodnie z którym organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji.

W ocenie Sądu Okręgowego, wszystkie okoliczności niezbędne do wydania decyzji przyznającej prawo do świadczenia przedemerytalnego były spełnione w chwili złożenia wniosku przez skarżącego, tj. 31 lipca 2008 roku, zatem świadczenie powinno być przyznane i wypłacone do 30 dni od tej daty tj. do dnia 31 sierpnia 2008 roku, z datą od 1 sierpnia 2008 roku. Organ rentowy nie przyznał i nie wypłacił wnioskodawcy świadczenia w powyższym terminie, zatem pozostawał w zwłoce i z tego względu Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i zasądził na rzecz J. W. od dnia 1 sierpnia 2008 roku do dnia zapłaty ustawowe odsetki.

Apelację od powyższego wyroku złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zaskarżając wyrok w części dotyczącej daty początkowej, od której zasądzono odsetki.

Wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie przepisów art. 118 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 85 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z § 2 ust 1 i 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 1999 roku w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 12 z 1999 roku, poz. 104) poprzez zobowiązanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w L. do zapłaty odsetek za okres od dnia 1 sierpnia 2008 roku do dnia zapłaty.

Podnosząc powyższy zarzut organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez ustalenie prawa do odsetek za okres od 1 września 2008 roku do dnia zapłaty, oddalając odwołanie w pozostałej części.

W uzasadnieniu apelacji wskazano, że organ rentowy nie kwestionuje ustaleń Sądu Okręgowego w części dotyczącej prawa do odsetek, a jedynie datę początkową okresu za jaki przysługują.

Zgodnie ze wskazanymi w apelacji przepisami organ rentowy obowiązany był do rozpatrzenia wniosku i wydania decyzji od dnia 31 sierpnia 2008 roku, a okres opóźnienia liczy się od dnia następującego po upływie terminu na wydanie decyzji, zatem prawo do odsetek winno być ustalone od dnia 1 września 2008 roku, a nie od 1 sierpnia 2008 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Art. 118 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. Nr 153 z 2009 roku, poz. 1227 ze zm.) określa szczegółowo termin do wydania decyzji pierwszorzadowej. Zgodnie z tym przepisem organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. W sprawie o prawo do świadczenia przedemerytalnego 30 dniowy termin biegnie od dnia złożenia wniosku o to świadczenie, gdyż wnioskodawca wraz z wnioskiem złożył wszystkie dokumenty niezbędne do wydania decyzji.

Dopiero po upływie 30 dni od daty wniosku organ rentowy był w zwłoce.

Zgodnie z art. 85 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku (tekst jedn. Dz. U. Nr 205 z 2009 roku, poz. 1585 ze zm.) jeżeli ZUS nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia w terminach prawem przewidzianych, jest obowiązany do wypłaty odsetek w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Na podstawie delegacji zawartej w art. 85 ust 2 ustawy systemowej wydane zostało rozporządzenie Ministra Pracy i polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 1999 roku w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek (Dz. U. Nr 12, poz. 104). Regulacja ta przewiduje, że odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń – do dnia wypłaty świadczenia.

Okres opóźnienia w ustalaniu prawa do świadczeń i ich wypłacie, dla których przepisy określające zasady ich przyznawania i wypłacania przewidują termin na wydanie decyzji, liczy się od dnia następującego po upływie terminu na wydanie decyzji.

W sprawie o świadczenie przedemerytalne ZUS – zgodnie z art. 118 ustawy emerytalnej - winien wydać decyzję do 31 sierpnia 2008 roku, tak więc opóźnienie rozpoczęło swój bieg od dnia 1 września 2008 roku.

Sąd Okręgowy przytoczył treść art. 129 ustawy emerytalnej, który to przepis reguluje zasady wypłaty świadczeń. Natomiast art. 118 ustawy FUS określa termin do wydania decyzji i dopiero po upływie tych terminów organ rentowy pozostaje w zwłocie w ustaleniu prawa do świadczenia lub jego wypłacie.

Dlatego też zarzut naruszenia prawa materialnego, art. 118 ustawy emerytalnej należy uznać za zasadny.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 KPC orzekł jak w sentencji.